

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1971

N:o 15—17

Innehåll: Nr 15. Landskapslag om parkeringsbot.

Nr 16. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Nr 17. Landskapslag angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

Nr 15.

LANDSKAPSLAG

om parkeringsbot.

Föredragen för Republikens President den 16 april 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 20 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut stadgas:

1 §.

Parkeringsbot för överträdelse av förbud och begränsningar beträffande stannande och parkering av fordon (**parkeringsfel**) förelägges av polisen i enlighet med vad i denna lag stadgas.

För alla genom en handling begångna parkeringsfel förelägges endast en bot.

Har med anledning av felet väckts åtal eller framställts straffanspråk, må parkeringsbot icke föreläggas.

2 §.

Ledningen av och tillsynen över iakttagandet av förbuden och begränsningarna beträffande stannande och parkering i polisdistrikt åligger chefen för polisdistriktet (**parkeringsövervakare**). Landskapsstyrelsen må dock bestämma, att annan befattningshavare i polisdistriktet i stället för chefen skall vara parkeringsövervakare i kommun.

3 §.

Är parkeringsfel uppenbart obetydligt, må polisman i stället för betalningsanmaning tilldela den felande anmärkning.

4 §.

Parkeringsboten utgör oberoende av felets art 20 mark, dock så att landskapsstyrelsen äger befogenhet att, då detta av hänsyn till trafiken anses påkallat, höja botens belopp till högst 50 mark. Förhöjningen må jämväl avse kommun eller visst område i kommun.

Parkeringsboten tillfaller staten.

5 §.

Parkeringsbot skall erläggas av den förare som begått felet. I fråga om motorfordon, med undantag för moped, är även den, som vid felets begående var fordonets ägare, eller i hans ställe den, till vilken besittningen av fordonet enligt anmälan till motorfordonsregistret varaktigt överlåtits, ansvarig för betalningen, om ägaren eller innehavaren icke gör sannolikt, att fordonet vid sagda tidpunkt olovligen nyttjades av föraren, eller påvisar, att han av annat skäl icke är skyldig att svara för boten.

6 §.

Fordons förare skall meddelas skriftlig anmaning att betala boten inom en vecka från det anmaningen gavs. Anträffas föra-

¹⁾ Framst. nr 34/1970.
Lagutsk. bet. nr 9/1970—71.
St.utsk. bet nr 12/1970—71.

ren icke, må betalningsanmaningen anbringas på synligt ställe på fordonet.

Har betalningsanmaning icke kunnat tillställas fordonets förare på i 1 mom. nämnt sätt, skall parkeringsövervakaren utan dröjsmål delgiva fordonets ägare eller innehavare, som är ansvarig för betalningen av boten, anmaning att erlægga boten inom en vecka från delfåendet.

7 §.

Har betalningsanmaning icke inom föreskriven tid efterkommits, skall parkeringsbotens belopp höjas med hälften. Parkeringsövervakaren skall därvid meddela ägaren eller innehavaren av fordonet eller, om dessa icke är ansvariga för boten, föraren skriftligt föreläggande att betala förhöjd bot inom en vecka från delfåendet av betalningsföreläggandet, vid äventyr att boten eljest indrives i utsökningsväg.

8 §.

Rätten att uppbära parkeringsbot har förfallit, om icke betalningsföreläggande delgivits inom tre månader från den dag parkeringsfelet begicks.

9 §.

Parkeringsövervakare må förlänga betalningstid, om tvingande skäl därtill föreligger.

10 §.

Fordons förare, ägare eller innehavare, som anser anmaning eller föreläggande att betala parkeringsbot eller förhöjning av parkeringsbot obefogad, har rätt att inom stadgad betalningstid inlägga protest hos parkeringsövervakaren. Denne skall avgöra ärendet utan dröjsmål och delgiva vederbörande sitt beslut.

Godkänner parkeringsövervakaren protesten, skall han återkalla betalningsanmaningen eller betalningsföreläggandet eller förhöjningen av boten och, om betalning redan skett, förordna om omedelbar återbetalning till vederbörande av vad som erlagts för mycket.

11 §.

Den som är missnöjd med parkeringsövervakarens beslut med anledning av protest må

inom 30 dagar från delfåendet anföra besvär däröver hos länsstyrelsen. Till besvärsskriften skall utöver vad därom är särskilt stadgat fogas bevis över att boten betalats inom föreskriven tid, vid äventyr att besvären eljest icke upptages till prövning. Innan ärendet avgöres, skall länsstyrelsen inhämta parkeringsövervakarens yttrande i saken. Besvärsskriften må även tillställas parkeringsövervakaren, som då skall vidarebefordra den jämte sitt eget yttrande till länsstyrelsen. I länsstyrelsens beslut må ändring icke sökas.

Betalningsföreläggande verkställs utan dom eller utslag med iakttagande av stadgandena om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg.

12 §.

Har protest inlagts eller besvär inkommit efter den stadgade tidens utgång, må ärendet likväl upptagas till prövning, om särskilt skäl till förseningen förelegat och protesten inlagts eller besvären inlämnats så snart detta varit möjligt. Protest mot betalningsanmaning som inlagts först efter det betalningsföreläggande utfärdats upptages likväl icke till prövning.

13 §.

Har på grund av parkeringsfel väckts åtal eller delgivits straffanspråk, skall parkeringsövervakaren på ansökan förordna om återbäring till vederbörande av betald parkeringsbot. Ansökan skall göras inom ett år från det åtal väcktes eller straffanspråk delgavs.

14 §.

Har parkeringsbot erlagts två gånger för ett och samma fall, skall parkeringsövervakaren förordna om återbäring till vederbörande av det som erlagts för mycket. Har såväl förare som ägare eller innehavare erlagt betalning, skall vad som erlagts för mycket återbäras till ägaren eller innehavaren.

Fordons ägare eller innehavare som erlagt parkeringsbot har rätt att till den del betalningen icke i enlighet med 1 mom. återburits få ersättning därför av föraren, dock ej för förhöjning av bot, om förhöjningen berott på den ersättningsberättigades egen för-

summelse. Yrkande på sådan ersättning må framställas även i den ordning som är stadgad för betalningsorderförfarande.

15 §.

Felparkerat fordon må genom försorg av chefen för polisdistriktet eller den i hans ställe till parkeringsövervakare förordnade eller i enlighet med deras anvisningar av polisman flyttas till annat ställe. Flyttat fordon skall, om det lämpligen kan ske, placeras så nära det ursprungliga parkeringsstället, att det är lätt att finna (**närflyttning**) eller i annat fall på annat lämpligt ställe inom kommunen (**fjärrflyttning**).

Fordon får ej flyttas så, att det tillskyndas onödigt skada. Fordon får icke flyttas till ställe där det löper uppenbar risk att skadas eller tagas i olovligt bruk.

16 §.

Flyttning av fordon skall såvitt möjligt utan dröjsmål anmälas till fordonets ägare eller innehavare. Närflyttning anmäles dock endast om fordonet flyttats utom synhåll från det ursprungliga parkeringsstället eller skäl att anmäla annars föreligger.

17 §.

Fordons ägare eller innehavare är skyldig att ersätta kostnaderna för flyttning och förvaring av fordonet. Landskapsstyrelsen må för kommun eller viss del därav fastställa taxa att lända till efterrättelse vid indrivningen av kostnaderna. Ägaren eller innehavaren är likväl berättigad att av fordonets förare återfå vad han betalt. Gör ägaren eller innehavaren sannolikt, att fordonet olovligen nyttjats av föraren, eller påvisar, att han av annat skäl icke är skyldig att ansvara för kostnaderna, indrives ersättningen direkt hos föraren.

Parkeringsövervakaren skall delgiva den ersättningsskyldige ägaren eller innehavaren eller ock föraren skriftligt föreläggande att

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Elieel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

betala ersättningen inom två veckor från delfåendet, vid äventyr att ersättningen eljest indrives i utsökningsväg. Angående protest, förlängning av betalningstid, ändringsökande och verkställande av betalningsföreläggande samt anlitande av betalningsorderförfarande vid genomförande av ägarens eller innehavarens ersättningsanspråk gäller på motsvarande sätt vad därom är stadgat i fråga om parkeringsbot, likväl så, att den tid av tre månader, efter vars förlopp rätten att uppbära ersättning för kostnaderna för förvaring förfallit, räknas från den dag förvaringen upphörde, och att bevis över betalning av ersättning icke behöver fogas till besvärsskriften.

18 §.

Löseegendom som påträffats i flyttat fordon må på ägarens ansvar lämnas i fordonet. Parkeringsövervakare må likväl omhändertaga sådan egendom, om han med beaktande av omständigheterna anser, att egendomens värde eller beskaffenhet det kräver. Angående omhändertagen egendom gäller vad om hittegoods är stadgat.

19 §.

Beträffande delgivning skall vid tillämpningen av denna lag, med undantag för i 6 § 1 mom. avsedda fall, iakttagas, vad i lagen den 15 april 1966 om delgivning i förvaltningsärenden (FFS 232/66) är stadgat om enskild delgivning.

20 §.

Närmare bestämmelser om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

21 §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1971. Åtgärder för lagens verkställighet må likväl vidtagas redan före lagens ikraftträdande.

Nr 16.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om vägtrafik i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 16 april 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 20 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut upphäves 2 § j) punkten landskapslagen den 10 april 1958 om vägtrafik i landskapet Åland (8/58), ändras 2 § c), f), k), l) och m) punkterna, 8 § 1 och 3 mom., 10 §, 14 § 2 mom., 16 § 7 mom., 17 § 5 mom., 18 §, 21 § 1 mom. och 23 § 3 mom. av dessa sådana 8 § 1 och 3 mom. lyder i landskapslagen den 4 april 1963 (11/63), 10 §, 14 § 2 mom. och 17 § 5 mom. lyder i landskapslagen den 28 mars 1961 (10/61), samt 18 § och 23 § 3 mom. sådana dessa lagrum lyder i landskapslagen den 15 april 1966 (4/66) och fogas till lagen en ny 18 a § och till 30 § ett nytt 2 mom. såsom följer:

2 §.

I denna lag avses med:

c) **körfält** (körfil) en för en fil av fyrhjuliga fordon tillräckligt bred del av körbanan;

f) **skyddsväg** del av väg som är avsedd att användas av gående för att korsa körbana eller cykelbana och som är utmärkt med vägmärke eller markeringar på körbanan;

k) **hållplats** en med vägmärke angiven plats för upptagande eller avlämnande av passagerare;

l) **parkering** uppställning av fordon med eller utan förare, dock ej kortvarig uppställning av fordon för på- eller avstigning eller för annat tillfälligt ändamål;

m) **parkeringsplats** för parkering utmärkt del eller område av vägen; samt

8 §.

1. Vägtrafikanter skall i god tid lämna fri väg för utryckningsfordon, när dess förare avger i särskilda bestämmelser föreskrivna

ljud- och ljussignaler. Förare av fordon skall omedelbart föra fordonet till sidan av vägen och stanna, om det är av nöden. Utryckningsfordons rätt till fri passage befriar icke dess förare från att iakttaga av förhållandena på kallad försiktighet.

3. Utryckningsfordon samt buss och mjölktransportbil i regelbunden tur äga rätt att överskrida färdled före andra fordon.

10 §.

Den, som icke har erforderligt körkort, icke uppnått föreskriven ålder eller som av sjukdom, trötthet eller annat skäl är därtill olämplig eller som är påverkad av alkohol eller annat berusningsmedel, må icke framföra fordon. Ej heller må någon överlåta fordon åt sådan person för framförande.

14 §.

2. Finnes på körbanshållt eller enkelrikad körbana plats för två eller flera fordon i bredd, skall fordon, utan att onödigtvis byta körfält i allmänhet köra i det fria körfält, som är mest till höger. Långsammare fordon skola köra i det körfält, som är ytterst till höger, och må de använda andra körfält endast för omkörning och gruppering. Byte av körfält må ej ske på område med vägmärken, som angiva gruppering, ej heller eljest på sådant sätt att därav uppstår fara för den övriga trafiken.

16 §.

7. Omkörning är särskilt förbjuden, när mötande fordon närmar sig, på smalt ställe av körbanan och i korsning samt när sikten är begränsad av kurva eller backkrön

¹⁾ Framst. nr 37/1970.
Lagutsk. bet. nr 11/1970—71.
St.utsk. bet. nr 17/1970—71.

eller av annan orsak ävensom på smal eller svag bro och i brant utförsväg samt även annorstädes, där fara kan hota på grund av terrängens art eller omständigheterna i övrigt så ock där omkörning är förbjuden genom vägmärke eller där detta förutsätter överskridande av spärrlinje. Omkörning är dock tillåten, om fara eller olägenhet icke föranledes därav, vid gruppering före korsning samt i korsning under iakttagande av vad om körning i dessa fall i övrigt är föreskrivet, försåvitt omkörningen kan äga rum utan byte av körfält och utan att körbanans mittlinje överskrides. Fordon som stannat för skyddsväg eller korsning må dock icke omköras utan att den omkörande stannar och försäkras sig därom att omkörningen icke medför risk för andra vägtrafikanter. Stannande är dock icke obligatoriskt, om mellan det körfält, som upptages av fordon som stannat, och det som användes av det omkörande fordonet finnes en refuge.

17 §.

5. Fordon som kommer från enskild väg, enskilt område, gårdsplan, parkeringsplats, från ett för stannande reserverat område eller med dem jämförlig plats till allmän väg eller gata, skall stanna och väja för den som färdas längs den allmänna vägen eller gatan. Likaså skall den som ämnar svänga från allmän väg eller gata till dylik plats väja för varje annan vägtrafikanter.

18 §.

1. Fordon skall på väg stannas eller parkeras endast på högra sidan i körriktningen. På väg med enkelriktad trafik är det dock tillåtet att stanna eller parkera fordon även på vänstra sidan. Fordon skall stannas och parkeras så långt från körbanans mitt som möjligt och i vägens längdriktning. Såvida vägförhållandena det medgiva, skall parkering ske utanför körbanan. Vid stannande eller parkering på parkeringsplats, som är belägen utanför tätbebyggt område i omedelbar anslutning till väg, skall om möjligt parkeringsplats till höger i körriktningen begagnas. Likaså må fordon som forslar mjölk med iakttagande av särskild

försiktighet för lastning eller lossning på landsbygden stannas intill mjölkbord på vänstra sidan av körbanan. På väg, som enligt vägmärke är förkörsberättigad, är sådant stannande dock icke tillåtet på annan plats än utanför körbanan.

2. Fordon må icke stannas eller parkeras på sådan plats eller så, att fara uppstår eller trafiken onödigtvis hindras eller störes.

3. Fordon må icke stannas eller parkeras:

a) på skyddsväg eller på korsande cykelbana eller inom ett avstånd av fem meter före skyddsvägen eller cykelbanan i körriktningen;

b) i korsning eller inom ett avstånd av fem meter från korsande körbanas närmaste ytterkant;

c) på sådant sätt att vägmärke eller trafiksignal skymmes;

d) i vägport eller tunnel;

e) på backkrön eller i kurva, där sikten är skymd, eller nära sådana;

f) där körbanan före vägkorsning är delad i körfält genom spärrlinje eller grupperingsmärken, ej heller så nära sådan spärrlinje eller sådant märke, att inkörning i rätt körfält försvåras;

g) om avgift icke erlagts, på parkeringsplats eller -område, för vars användning avgift fastställts;

h) där spärrlinje finnes, om avståndet mellan fordonet och linjen är mindre än tre meter, såvitt icke en streckad linje löper mellan fordonet och spärrlinjen, förutsatt att stannande icke är förbjudet enligt e) punkten;

i) där vägmärke anger förbud mot omkörning.

4. Fordon må icke parkeras:

a) på en genom vägmärkning angiven sträcka på vardera sidan om vägmärke, som anger hållplats för buss eller, såframt märkning saknas, inom tolv meter på vardera sidan om vägmärket;

b) framför infart till fastighet eller eljest så, att trafik med fordon till eller från fastigheten väsentligt försvåras;

c) bredvid annat fordon än tvåhjulig cykel eller moped eller tvåhjulig motorcykel utan sidovagn, vilket stannats längs körbanans kant;

d) så att det hindrar tillträde till annat fordon eller så att detta ej kan föras från platsen;

e) på gång- eller cykelbana, ej heller på bro;

f) på taxistation;

g) vid mjölkbord eller i dess omedelbara närhet;

h) invid markerad parkeringsplats eller på markerad parkeringsplats så, att en del av fordonet står utanför den för varje fordon markerade platsen.

5. Stannande på de i 4 mom. nämnda platserna är tillåtet endast på synnerliga skäl. Där parkeringsförbud enligt vägmärke gäller må fordon, såvitt icke stadgandena i 4 mom. förbjuda det, tillfälligt parkeras för lastning och lossning. I sådant syfte må fordon likaså, då iakttagandet av övriga stadganden i 2, 3 och 4 mom. och tvingande skäl det påkalla, tillfälligt parkeras på taxistation samt med iakttagande av särskild försiktighet även på gångbana och cykelbana, om det kan ske utan att skada vägen och utan att oskäligt hindra trafiken. Vid parkering på taxistation, gångbana eller cykelbana skall föraren hålla sig i fordonets närhet och vid behov omedelbart flytta fordonet till sådan plats, där det icke utgör hinder för övrig trafik.

6. När fordon stannats eller parkerats, skall föraren vidtaga sådana åtgärder, att fordonet icke kan komma i rörelse av sig självt. På- och avstigning eller på- och avlastning får ej ske på sådant sätt, att därav följer fara eller onödigt olägenhet.

7. Stadgandena i denna paragrafs 1, 3 och 4 mom. gälla ej, om annat angivits med vägmärke eller markering på körbana.

8. Polismyndighet har befogenhet att på synnerliga skäl tillfälligt utfärda från stadgandena i denna paragraf avvikande föreskrifter. Fordon som användes av polis eller annan trafikövervakare och utryckningsfordon i brådskande uppdrag samt vägmaskin och fordon som användes för arbete på väg må även, då uppdragets utförande det kräver, tillfälligt stannas eller parkeras i strid med dessa stadganden, likväl under förutsättning, att detta icke uppenbart medför risk för trafiken. Svårt rörelsehindrad må likaledes parkera sitt fordon, som är försett med av polis bestyrkt invalidkännetecken

inom gränserna för det av polisen utfärdade tillståndet, på plats, där parkering är förbjuden eller begränsad genom vägmärke, likväl på villkor att stadgandena i 4 mom. icke ställa hinder. Medför parkering uppenbar olägenhet, skall fordonet på uppmaning av polis flyttas till av denne anvisad lämplig plats.

9. Fordon som uppenbart utgör hinder för väghållning må, om föraren icke anträffas, på åtgärd av väghållaren flyttas till närmaste lämpliga plats. Om flyttning av felparkerat fordon stadgas särskilt.

18 a §.

1. Har fordon på grund av olyckshändelse, motorfel eller liknande orsak blivit stående på plats, där stannande eller parkering är förbjuden, skall föraren se till att fordonet snarast flyttas till lämplig plats.

2. Har annat motordrivet fordon än mopeder eller tvåhjulig motorcykel utan sidvagn eller har släpfordon till följd av olyckshändelse, motorfel eller liknande orsak blivit stående på körbana utanför tätbebyggt område på plats, där det enligt 18 § 2 mom. eller 3 mom. punkt d) eller e) är förbjudet att stanna eller parkera, skall föraren, om fordonet icke genast kan flyttas till lämplig plats, på vägen ställa ut för fordonet möjligen föreskriven särskild varningsanordning samt vid behov vidtaga även annan åtgärd i syfte att varna övriga vägtrafikanter. Om fordon, som skall vara utrustat med särskild varningsanordning, eljest parkeras på körbana utanför tätbebyggt område och ljus- eller väderleksförhållandena eller andra omständigheter försvåra möjligheterna att i tid se fordonet, skall föraren se till att varningsanordningen ställs ut på vägen. Anordning, som avses i detta moment, skall placeras så att andra förare varnas i god tid.

21 §.

1. Personer eller gods må icke placeras så i fordon, att olägenhet eller fara uppstår för vägtrafikanter eller så, att fordonets förare hindras, ej heller så, att gods kan falla av eller släpa på vägen eller eljest skada vägen eller anordningar på densamma.

23 §.

3. Landskapsstyrelsen må för viss tid utfärda bestämmelser om allmän hastighetsbegränsning om minst 90 km/h för andra än i 1 och 2 mom. nämnda fordon.

ringsfelet medfört eller kunnat medföra allvarlig fara eller olägenhet. Eljest förelägges för felet parkeringsbot på sätt därom är särskilt stadgat.

30 §.

2. För överträdelse av förbud och begränsningar beträffande stannande och parkering av fordon dömes till straff endast om parke-

Denna lag träder i kraft den 1 maj 1971, dock så att 2 § f) punkten träder i kraft den 1 juli 1971 och att fordon som på landsbygden forslar mjölk till den 31 augusti 1971 må med iakttagande av särskild försiktighet stannas intill mjölkbord på vänstra sidan av även sådan väg, som enligt vägmärke är förkörsberättigad.

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

T. H. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 17.

LANDSKAPSLAG

angående ändring av landskapslagen om motorfordon i landskapet Åland.

Föredragen för Republikens President den 26 mars 1971.

Utfärdad i Mariehamn den 6 april 1971.

I enlighet med Ålands landstings¹⁾ beslut ändras 16 §, 21 § 2 mom. och 30 § 7 mom. landskapslagen den 4 december 1958 om motorfordon i landskapet Åland (25/58), av 16 § 2, 3, 4, 5 och 6 mom. sådana de lyda i landskapslagen den 25 mars 1965 (19/65) samt av samma paragraf 1, 5a, 7 och 8 mom. samt 21 § 2 mom. sådana de lyda i landskapslagen den 27 juni 1967 (28/67) ävensom 30 § 7 mom. sådant det lyder i landskapslagen den 20 juli 1960 (24/60), såsom följer:

16 §.

1. I registret införd bil skall på åtgärd av ägaren årligen för **efterbesiktning** föras till plats, som bestämmes av trafikinspektören. Bil behöver dock icke föras till efterbesiktning under det år den undergått första besiktning. För privat bruk registrerad ny personbil behöver ej heller föras till efterbesiktning under det första kalenderåret efter det år bilen tagits i bruk. Efterbesiktning skall dock verkställas då 3 mom. är tillämpligt.

2. Tiden för efterbesiktning bestämmes av trafikinspektören enligt följande:

a) Buss skall besiktigas före utgången av maj månad och, om den varit i trafik före juli månad, ånyo sedan fyra månader förflutit från besiktningen, dock senast inom november månad.

b) Annan bil än buss skall besiktigas inom inställelsetermin, som börjar en månad före och slutar en månad efter inställelsemånaden. Inställelsemånaden bestämmes enligt sista siffran i bilens registernummer enligt följande:

1 — januari	6 — juni
2 — februari	7 — september
3 — mars	8 — oktober
4 — april	9 — november
5 — maj	0 — december

c) Bil som tages i bruk efter utgången av ovannämnda terminer skall föras till besiktning innan den tages i bruk.

Annan besiktning verkställs på av trafikinspektören bestämd tid. Bil som användes i yrkesmässig personbefordran skall i mån av möjlighet besiktigas i samråd med polismyndighet.

På anhållan må trafikinspektören av särskilda skäl för enskild bilägare bestämma annan än ovan stadgad inställelsetid.

3. Bil som anmäles för registrering med ny ägare eller ny innehavare skall före registreringen efterbesiktigas om sex månader förflutit sedan senaste besiktning. Sådant efterbesiktning erfordras dock icke, om innehavare anmäler, att han skall registreras som ägare.

4. När bil föres till periodisk efterbesiktning, skall, om trafikförsäkringsplikt föreligger, av försäkringsbolaget utfärdat intyg över att försäkringspremien för bilen blivit erlagd för den försäkringsperiod som började under det föregående kalenderåret överlämnas till besiktningsmannen. Sådant intyg erfordras dock icke:

a) om anmälan angående ändring av besittning gjorts till registret under det innevarande året; eller

b) om anmälan angående ändring av besittning icke ännu gjorts till registret, såvida för besiktningsmannen företes intyg över att ny trafikförsäkring tagits för bilen; ej heller

c) då efterbesiktning av buss verkställs för andra gången under samma år.

5. Har bil ändrats på sådant sätt att därav föranledes ändring i anteckning i bilregistret, skall den ofördröjligen föras till besiktning. Trafikinspektör och besiktningsman må fordra, att bil föres till besiktning eller omedelbart förrätta besiktning för att utröna om bil är i skick och överensstämmande

¹⁾ Framst. nr 38/1970.
Lagutsk. bet. nr 10/1970—71.
St.utsk. bet. nr 15/1970—71.

med registeruppgifterna. Likaså äger polismän rätt att föreskriva besiktning eller att själv granska att föreskriven utrustning i bil är funktionsduglig och att säkerhetsanordningarna icke äro uppenbart i olag samt att användningen av bilen ej heller annars förorsakar uppenbar fara eller olägenhet.

6. Bil skall för efterbesiktning rengöras så att tillverkningsnummer kan utronas och bilens skick besiktigas.

7. Har trafikinspektören på begäran efterbesiktigt bil som är registrerad i riket, skall han därom underrätta besiktningsmannen på bilens hemort.

8. Trafikinspektören skall vid efterbesiktningen konstatera att anteckningarna om bilen i registerutdraget motsvara verkligheten samt genom yttre granskning och provkörning såvitt möjligt försäkra sig om att bilen och dess utrustning äro i behörigt skick och att dess delar icke på grund av korrosion, formförändring eller brott i materialet eller på annat sätt fått sådant fel, som kan försvåra bilens användning eller medföra fara.

9. Sedan efterbesiktning av bil verkställt skall trafikinspektören på insidan av vindrutans flästa av landskapsstyrelsen fastställt kontrollmärke, införa anteckning om besiktningen i registerutdraget och omedelbart insända meddelande därom till landskapsstyrelsen samt i fall, som nämns i 23 § 3 mom., vidtaga däri avsedda åtgärder. Efterbesiktning må icke utan särskilt skäl förrättas, medan registerutdraget är inlämnat till myndighet.

21 §.

2. För ny personbil, som registrerats för privat bruk, skall ägaren första året efter

Mariehamn, den 21 december 1970.

På landstingets vägnar:

TH. ERIKSSON
talman.

Eliel Persson
vicetalman.

bilens ibrukttagande före utgången av oktober månad göra bruksanmälan genom att för polismyndigheten på bilens hemort förete registerutdraget och till sagda myndighet även överlämna av trafikförsäkringsbolaget utfärdat intyg över att vederbörlig försäkringspremie erlagts för den försäkringsperiod, som tagit sin början under det år bilen togs i bruk. Polismyndigheten skall, efter att ha emottagit bruksanmälan, utgiva kontrollmärke för bilen samt om bruksanmälan göra anteckning i registerutdraget och meddela landskapsstyrelsen därom. Bruksanmälan fordras dock icke, om bilen, med stöd av därom särskilt utfärdade föreskrifter, under sagda år besiktigats och trafikinspektören, efter att ha erhållit ovannämnt intyg över erlagd försäkringspremie, utgivit kontrollmärke för bilen.

30 §.

7. Förarexamen skall avläggas inför trafikinspektören eller besiktningsman. För undergående av examen skall aspiranten lämna erforderlig utredning samt fotografi på vars baksida han själv och examinatorn teckna sina namn.

Stadgandena i denna landskapslag angående besiktning tillämpas första gången vid 1972 års efterbesiktning.

Valter Nordas
vicetalman.

Nr 15-17 utgiven från tryckeriet den 30 april 1971.
MARIEHAMN 1971. ÅLANDS TIDNINGSTRYCKERI AB